

ת"פ 47136/04/16 - מדינת ישראל נגד יונתן שמואל ירושלמי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 47136-04-16 מדינת ישראל נ' ירושלמי
תיק חיצוני: פמ"י 1582-16

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
המאשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד תמר איבלמן
נגד יונתן שמואל ירושלמי ע"י עו"ד ורד בירגר
הנאשם

החלטה

לפני בקשת הנאשם להתיר לו לחזור בו מהודאתו.

רקע דיוני

נגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסו לו עבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (שתי עבירות) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. תחילה יוצג הנאשם על ידי עו"ד איתמר בן עמי ועו"ד איתמר בן גביר ומיום 6.9.16 יוצג על ידי עו"ד מיכאל עירוני.

ביום 26.1.17, לאחר מספר דיונים במסגרת המוקד ודחיות בשל הצורך להסדיר את העברת מלוא חומר החקירה לעיונו של ב"כ הנאשם, נקבע התיק לשמיעת עדויות ביום 24.4.17.

בפתח ישיבת ההוכחות הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. הובהר, כי אין בין הצדדים הסכמה לענין העונש, וכי במסגרת הראיות לעונש יוכל ב"כ הנאשם להגיש תיעוד רפואי של בנות משפחתו של הנאשם.

לאחר שב"כ הצדדים הציגו את ההסדר הצהיר הנאשם, כי ראה את כתב האישום המתוקן, הבין אותו והוא מודה באמור בו, ועל כן הורשע והופנה אל שירות המבחן.

ביום 29.8.17 התקבל תסקיר שירות המבחן ממנו עולה, כי הנאשם מכחיש חלקים מהאמור בכתב האישום המתוקן בו הודה ואינו מקבל אחריות למעשיו.

בישיבה אשר נקבעה לשמיעת הטיעונים לעונש, ביום 11.9.17, אמר ב"כ הנאשם, עוה"ד עירוני, כי הנאשם מבקש לחזור בו מהודאתו וביקש דחיה של מספר ימים על מנת להפגש עם הנאשם באופן מסודר ולגבש את עמדתו. בהמשך ביקש עו"ד עירוני כי בית המשפט ישחררו מיצוג הנאשם וימנה לו סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית. ביום 23.10.17 התקיים דיון ובו נמסר כי הנאשם מיוצג על ידי עוה"ד ורד בירגר וביום 14.11.17 הגישה עוה"ד בירגר בקשה להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו ולבטל את הרשעתו.

הבקשה

הנאשם מבקש להתיר לו לחזור מהודאתו. על פי האמור בבקשה, עו"ד עירוני הסביר לנאשם את משמעות ההסדר בלחץ זמנים, מבלי שנתנה לו אפשרות לשקול את הענין באופן מלא, תוך שנאמר לו שאם יורשע הוא צפוי לעונש כבד. משכך, הנאשם הודה **"משיקולים מוטעים"** למרות שהוא עומד על חפותו. עוד נטען, כי הנאשם **"מרגיש שהודה בדברים שלא עשה"**.

אעיר, כי הבקשה הוגשה ללא תגובתו של עו"ד עירוני, ויש להצטער על כך. כאשר מועלות טענות נגד האופן בו התנהל עורך דין, יש לאפשר לו להגיב לטענות. ר' למשל מ"ח 3766/16 פלוני נ' מדינת ישראל, שם נפסק: **"ההגינות הבסיסית והצדק הטבעי דורשים, כי כשבאים להטיל דופי בעבודתו המקצועית של פלוני, יש מקום כי גרסתו תישמע"**. לפיכך ביום 20.11.17 הוריתי לב"כ הנאשם לקבל את תגובתו של עו"ד עירוני ולהעבירה לבית המשפט עד ליום 27.11.17.

מתגובתו של עו"ד עירוני עולה, כי הוא הסביר לנאשם היטב את משמעותו של הסדר הטיעון בטרם הודה בכתב האישום המתוקן, אך אינו יודע לומר מה היתה תחושתו הסובייקטיבית.

דיון והכרעה

דין הבקשה להדחות:

ההלכות בדבר מתן רשות לנאשם לחזור בו מהודאה סוכמו בע"פ 3227/10, פלוני נ' מדינת ישראל:

"נאשם רשאי בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו" (ראו סעיף 153 (א) לחוק סדר הדין הפלילי). החזרה מהודיה טעונה רשות של בית המשפט וכפופה לקיומם של נימוקים מיוחדים. המחוקק לא הגדיר מהם אותם "נימוקים מיוחדים" שיצדיקו חזרה מהודיה. הפסיקה שדנה בסוגיה זו התוותה מספר קווים מנחים למתן היתר לנאשם לחזור בו מהודייתו. ככלל, נפסק כי הנסיבות בהן ישקול בית המשפט חזרה מהודיה הן חריגות. כך למשל, כאשר קיים חשש שההודיה לא נעשתה חופשית ומרצון; המבקש לא הבין את משמעות הודייתו וההודיה הושגה שלא כדין (ראו ע"פ 5583/08 פלוני נ' מדינת ישראל (13.4.2010); ע"פ 3165/08 עסאלה נ' מדינת ישראל (29.5.2008); מ"ח 6520/08 סגיר נ' מדינת ישראל (11.11.2008); מ"ח 8115/07 פלוני נ' מדינת ישראל (16.4.2008); ע"פ 635/05 דענא נ' מדינת ישראל (26.11.2007); ע"פ 1932/04 רג'בי נ' מדינת ישראל (14.4.2005); ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (1) 577). הכללים בנושא זה אינם נוקשים. רשימת הנימוקים המיוחדים הנדרשים אינה רשימה סגורה (ראו ע"פ 6229/07 מופק נ' מדינת ישראל (20.11.2008); ע"פ 3991/04 רג'בי נ' מדינת ישראל (2.5.2005); עניין סמחאת).

נדמה כי קיימים שני סוגי פגמים שיש בהם להביא למתן רשות לנאשם לחזור בו מהודייתו. האחד, נעוץ בנאשם עצמו. לאמור- לנוכח מצבו הסובייקטיבי אין זה ראוי להותיר ההרשעה על כנה. האחר, נעוץ בהליך עצמו. למשל כאשר הדרישות הדיוניות לא נשמרו, הסניגור לא הסביר כנדרש את מהות ההודיה או שבית משפט התעלם מחזרת הנאשם מההודיה בשלב התסקיר או בשלב העונש מבלי לברר את העניין (וראו והשוו: ע"פ 6952/10 בשימוב נ' מדינת ישראל (12.1.11)). ברקע, כוחה המשפטי של

הודיה שניתנה בפני בית המשפט. האחרונה מהווה את הבסיס להרשעת הנאשם על כל המשתמע מכך. דווקא בשל האמור יש להתייחס להודאת נאשם בתוך כותלי בית המשפט ברצינות הראויה. הנאשם אינו בגדר "סוחר בשוק" המשפט הפלילי. הוא אינו רשאי לשמור את כל הקלפים באמתחתו ואינו בן חורין לעבור מהודאה לכפירה בכל עת אשר יחפוץ. אולם, היה ולמשל מתברר שקיים חשש ממשי לנפילת פגם ברצונו החופשי של הנאשם או בהבנתו את משמעות הודייתו, כי אז כובד המשקל של ההודאה יטה את הכף לכיוון מתן רשות לנאשם לחזור בו. לנוכח מורכבות הסוגיה אין מנוס מכך כי העניין ייבחן גם על פי מכלול הנסיבות הנלוות להודיה (ראו ע"פ 3991/04 דלעיל).

ור' גם רע"פ 445/16 יובל זקן אשר חזר על הלכות אלו.

ישומה של פסיקת בית המשפט העליון על נסיבות המקרה שלפני מלמד, כי הנאשם לא ביסס קיומו של כל פגם שנפל בהליך או בהבנתו את משמעות הודאתו ובוודאי שלא ביסס קיומו של נימוק מיוחד להתיר לו לחזור בו מהודאתו:

מתגובתו של עו"ד עירוני עולה, כי משמעות הסדר הטיעון והשלכות ההודאה בכתב האישום הוסברו לנאשם היטב בטרם הודה.

טענת הנאשם כי ההסדר הוסבר לו בלחץ זמן, אינה מתיישבת עם לוח הזמנים של ההליך: הנאשם יוצג על ידי עו"ד עירוני במשך חודשים ארוכים, למעלה מחצי שנה. בין מועד מתן התשובה לאישום וקביעת התיק לשמיעת הוכחות ועד ליום הצגת ההסדר, במועד אשר נקבע לשמיעת עיקר העדויות חלפו כשלושה חודשים (אחד השוטרים העיד במועד מוקדם יותר, 3.4.17, בשל אילוץ).

גם אם אקבל את הטענה, שעו"ד עירוני הזהיר את הנאשם כי אם יורשע צפוי לו עונש כבד יותר, אין בכך כדי ללמד כי הנאשם לא הודה מרצונו החופשי. דבר ידוע הוא, כי נאשם אשר מודה ומקבל אחריות למעשיו זוכה להקלה בעונש, ביחס לנאשם אשר מורשע לאחר שמיעת ראיות. ר' למשל רע"פ 6512/16 המאירי נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

"בהקשר זה אף נקבע כי המלצתו של סניגור לנאשם להודות בכתב האישום, תוך הבהרה שאם לא יודה - צפוי לו עונש כבד יותר - אין בה די כדי לעורר ספק שמא לא הודה הנאשם באשמתו מרצונו, או כדי לאפשר לו לחזור בו מהודאתו."

למעלה מהדרוש אוסיף, כי אמנם לא עלתה כל טענה ביחס לאופן הצגת ההסדר בבית המשפט ושמירה על הדרישות הדיוניות, אך מפרוטוקול הדיון במועד הצגת ההסדר עולה בבירור זכויותיו הדיוניות של הנאשם נשמרו ובית המשפט וידא כי הבין במה הוא מודה.

משכך, הנאשם לא ביסס קיומו של טעם, בודאי שלא טעם מיוחד, להתיר לו לחזור מהודאתו. במיוחד דברים אמורים בשים לב לכך שהבקשה עלתה כחמישה חודשים לאחר שהודה הנאשם והורשע.

סיכום

לאור האמור מעלה, דוחה הבקשה להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו.

הצדדים יטענו לעונש בדיון שנקבע ליום 18.12.17, 12:00.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשע"ח, 30 נובמבר 2017, בהעדר
הצדדים.